

Kohtuasi C-445/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

6. juuni 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Østre Landsret (Taani)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

29. mai 2019

Hageja:

Viasat Broadcasting UK Ltd

Kostjad:

TV 2/Danmark A/S

Taani Kuningriik

Põhikohtuasja ese

Viasat Broadcasting UK Ltd (edaspidi „Viasat“) palub, et TV 2 Danmark A/S-i (edaspidi „TV 2“) kohustataks tasuma summas 1 746 300 000 Taani krooni „intressi ebaseaduslikult abilt“ riigiabi pealt, mida anti ajavahemikul 1995–2003 TV 2-le olukorras, kus abi kiideti järgnevalt heaks avalike teenuste eest makstava hüvitisena vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2. TV 2 ja Taani riik paluvad jätta hagi rahuldamata ning esitavad intressi ebaseaduslikult abilt tasumise nõude olemasolu ja ulatuse kohta rea vastuväiteid.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 teise lõigu alusel esitatud eelotsusetaotlus seoses sellise liikmesriikidel lasuva kohustuse sisu ja ulatusega, mille kohaselt peavad nad nõudma abisaajalt „intressi ebaseaduslikult abilt“ tasumist, mida on kirjeldatud muu hulgas 12. veebruari 2008. aasta kohtuotsuses CELF, C-199/06,

EU:C:2008:79, ja 18. detsembri 2008. aasta kohtuotsuses Wienstrom, C-384/07, EU:C:2008:747.

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF) kehtib ka sellises olukorras nagu käesoleval juhul, kus ebaseaduslikku riigiabi kujutas endast avalike teenuste eest makstav hüvitis, mis loeti hiljem ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt siseturuga kokkusobivaks, ning kus heakskiit põhines kogu avalikku teenust osutava ettevõtja üldisele finantsseisundile, sealhulgas kapitalisatsioonile antud hinnangul?
2. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF) kehtib ka summadele, mis on sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul abisaaja poolt avalik-õigusliku kohustuse alusel ülekantud sidusettevõtjatele, kuid mida komisjoni lõpliku otsuse kohaselt peetakse ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abisaajale antud eeliseks?
3. Kas liikmesriigi kohtu kohustus kohustada abisaajat tasuma intressi ebaseaduslikult abilt (vt kohtuotsus CELF) kehtib ka sellise riigiabi kohta, mida abisaaja on sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul saanud avaliku võimu kontrollitavalt ettevõtjalt, arvestades, et viimase vahendid tulenevad osaliselt abisaaja teenuste müügist?

Viidatud liidu õigusnormid

ELTL artiklid 102, 106, 107 ja 108.

Komisjoni teatis riigiabi reguleerivate õigusaktide täitmise tagamise kohta liikmesriikide kohtute poolt (2009/C 85/01) (edaspidi „koostööteatis“).

Komisjoni teatis – Ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu riigiabi: abi tagasinõudmist käsitlevate komisjoni otsuste tõhus rakendamine liikmesriikides (2007/C 272/05) (edaspidi „tagasinõudmisteteatis“).

Viidatud komisjoni otsused

Komisjoni 19. mai 2004. aasta otsus 2006/217/EÜ Taani meetmete kohta TV 2/Danmarki kasuks, NN 22/2002 (edaspidi „2004. aasta otsus“).

Komisjoni 6. oktoobri 2004. aasta otsus K (2004) 3632 lõplik riigiabi asjas N 313/2004, mis käsitleb TV 2 DANMARK A/S-i omakapitali suurendamist (edaspidi „omakapitali suurendamise otsus“).

Komisjoni 4. augusti 2008. aasta otsus K (2008) 4224 lõplik riigiabi asjas N 287/08 (edaspidi „päästmisabi otsus“).

Komisjoni 20. aprilli 2011. aasta otsus 2011/839/EL meetme C 2/03 kohta, mida Taani on võtnud ettevõtja TV 2/Danmark kasuks (edaspidi „2011. aasta otsus“).

Komisjoni 20. aprilli 2011. aasta otsus 2012/109/EL riigiabi C 19/09 (ex N 64/09) kohta, mida Taani kavatseb anda seoses äriühingu TV 2 Danmark A/S ümberkorraldamisega (edaspidi „ümberkorraldamise otsus“).

Viidatud Euroopa Liidu Kohtu praktika

Altmark, C-280/00, EU:C:2003:415.

CELF, C-199/06, EU:C:2008:79.

Wienstrom, C-384/07, EU:C:2008:747.

TV 2/Danmark vs. komisjon, C-649/15 P, EU:C:2017:835.

Komisjon vs. TV 2/Danmark, C-656/15 P, EU:C:2017:836.

Viasat Broadcasting UK vs. TV 2/Danmark, C-657/15 P, EU:C:2017:837.

Viasat Broadcasting UK vs. komisjon, C-660/15, EU:C:2017:178.

TV 2/DANMARK A/S jt vs. komisjon, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, EU:T:2008:457.

TV 2/Danmark vs. komisjon, T-674/11, EU:T:2015:684.

Viasat Broadcasting UK vs. komisjon, T-125/12, EU:T:2015:687.

Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172.

Residex Capital IV CV, C-275/10, EU:C:2011:814.

Siemens vs. komisjon, T-459/93, EU:T:1995:100.

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

Raadio- ja teleringhäälingu seadus (lov om radio-og fjernsyns virksomhed), eelkõige §-d 24, 29, 30 ja 33.

Kokkuvõtte põhikohtuasja faktilistest asjaoludest ja menetlusest

- 1 Põhikohtuasja hageja on kommertstelevisiooni ringhäälinguteenust pakkuv äriühing Viasat. Kaks kostjat on vastavalt Taani riik, mida esindab kultuuriministeerium, ja riigile kuuluv avalikku ringhäälinguteenust pakkuv äriühing TV 2. TV 2 asutati 1986. aastal raadio- ja teleringhäälingu seaduses sätestatud asjaomaste eeskirjade kohaselt riigi kontrolli alla kuuluva sõltumatu

institutsioonina. Alates asutamisest on TV 2-le kehtinud avaliku teenuse osutamise kohustused. Viasat ja TV 2 konkureerivad telekanalite üleriigilise levi Taani turul.

TV 2 rahastamiskava ajavahemikul 1995–2004

- 2 Käesolevas juhtumis asjakohastel aastatel reguleerisid Taanis TV 2 kasuks rakendatud rahastamismeetmete õiguslikku alust mitmesugused raadio- ja teleringhäälingu seaduse redaktsioonid: vt nende kirjeldust 2011. aasta otsusest.
- 3 TV 2 asutamist ja algset tegevust rahastati kapitalisüstita asutamislauu abil summas 510,8 miljonit Taani krooni. TV 2, mis oli asutamisest alates alakapitaliseeritud, rahastas oma jooksvat tegevust litsentsitasust ja telekanali reklaamiaja müümisest tulenevast tulust; reklaamiaja müümise eest hoolitses kuni 1997. aastani sõltumatu riigiettevõtja TV 2 Reklame A/S. Lisaks saadi rahastust ka saadete ja muude teenuste müügist tulenevast tulust. Ajavahemikul 1995–1996 oli TV 2 rahastus reguleeritud järgmiselt: TV 2 osa litsentsitasust laekus spetsiifilisse riigifondi nimega TV 2 fond. Nimetatud fondi laekus ka TV 2 Reklame A/S-i poolt eelnimetatud TV 2 kanali reklaamiaja müügist tulenev kasum. Raadio- ja teleringhäälingu seaduse § 30 kohaselt rahastati „TV 2 üldist tegevust“ (st nii üleriigilist kui ka piirkondlikku tegevust, üksikasjad on esitatud allpool) „vastavalt kultuuriministri määratletud eelarveraamistikule TV 2 fondist ülekantud summadest“. Selle õigusakti ettevalmistavate materjalide kohaselt oli TV 2 reklaamitulude TV 2 Reklame A/S-i ja TV 2 fondi kaudu vahendamise skeemi põhjuseks poliitiline soov kaitsta TV 2 toimetusalikku sõltumatust. TV 2 tegevust reguleerivad üksikasjalikud sätted on esitatud raadio- ja teleringhäälingu seaduse (sel ajal kehtinud redaktsioonis) §-des 29, 30 ja 33.
- 4 Põhikohtuasja pooled on eriarvamusel selles, kas TV 2 Reklame A/S-i kasumit võis kasutada üksnes TV 2 finantsvajaduste katteks ning kas TV 2-l oli seadusjärgne õigus kõnealuste tuludele. Eelotsusetaotluse esitanud kohus (Østre Landsret (idapiirkonna apellatsioonikohus, Taani)) on selle kohta märkinud, et sel ajal kehtinud raadio- ja teleringhäälingu seaduses oli selgesõnaliselt ette nähtud, et kultuuriministril on õigus võtta vastu otsus jätta osa TV 2 Reklame A/S-i kasumist TV 2 fondi ülekandmata. Samuti nähti kõnealuse õigusakti ettevalmistavates materjalides ette, et kultuuriministril on õigus „otsustada, kui suur osa reklaamitegevusest tulenevast kasumist tuleb kanda üle TV 2 fondi“. Seega kätkes kõnealune olukord eelarveraamistiku kaudu rahastamist, mitte rahastamist tulenevalt õigusest reklaamitulule.
- 5 Tegelikult kanti aga kogu TV 2 Reklame A/S-i kasum nii 1995. aastal kui ka 1996. aastal üle TV 2 fondi. Enamgi veel, nimetatud kahel aastal kanti TV 2 fondist TV 2-le kogusumma, mis hõlmas nii litsentsitasu kui reklaamitulude, kuid kõnealune summa ei hõlmanud kogu TV 2 Reklame A/S-ilt TV 2 fondi kantud reklaamitulude.

- 6 TV 2 Reklame A/S ja TV 2 fond likvideeriti 1. jaanuaril 1997. Seejärel võttis TV 2 üle äriühingu reklaamiaja müümise ning seega laekus reklaamitulu talle otse. Alates sellest ajast sai TV 2 ka litsentsitasu otse Taani avalik-õiguslikult telekanalilt DR (kes hoolitses nimetatud tasude sissenõudmise eest). TV 2 fondi likvideerimise järel kanti fondi vara üle TV 2-le.
- 7 Lisaks sai TV 2 ajavahemikul 1995–2002 riigilt mitmeid eeliseid seoses järgmisega: i) ettevõtte tulumaksust vabastus, ii) asutamislauu intressi- ja osamaksete tasumata jätmine, iii) riigigarantii käibekapitalilaenule kuni 1996. aasta lõpuni ja iv) ülemäära madala edastussageduse tasu maksmine. Kõik nimetatud eelised liigitati olemasolevaks riigiabiks.
- 8 Litsentsitasu laekumine TV 2-le lõppes 1. juulil 2004, mil sõltumatu institutsioon muudeti praeguseks osahinguks TV 2/DANMARK A/S. TV 2-l keelati abonenttasu nõudmine ning tal puudus õigus välislaenudel põhinevale rahastusele. TV 2 on algusest peale olnud rahalistes raskustes, mis on suuresti tulenenud alakapitaliseeritusest. Taani riik otsustas, et TV 2 peaks suurendama vajalikul määral omakapitali jooksva kasumi abil. Ajavahemikul 1995–2002 õnnestus TV 2-l minna negatiivselt omakapitalilt summas 97,8 miljonit Taani krooni üle positiivsele omakapitalile summas 550,5 miljonit Taani krooni. 2005. aastal oli TV 2 omakapital kokku 652 miljonit Taani krooni.

TV 2 avaliku teenuse osutamise kohustused ja suhe piirkondlike TV 2-dega

- 9 Asutamise ajal kuulus TV 2-le vaid üks üleriigiline ettevõtja. Seejärel rajati mitmeid „piirkondlikke ettevõtjaid“ (edaspidi „piirkondlikud ettevõtjad“). Seega koosnes TV 2 kõnealusel ajavahemikul üheksast sõltumatust avalik-õiguslikust ettevõtjast: üleriigiline ettevõtja ja kaheksa piirkondlikku ettevõtjat, kellest igaljuhul oli sõltumatu piirkondlik nõukogu, direktorite nõukogu, saatenõukogu, juhatus ning eelarve ja saadetega seonduv vastutus.
- 10 Raadio- ja teleringhäälingu seaduse kohaselt lasus TV 2-l ajavahemikul 1995–2004 kohustus toota ja edastada üleriigilisi ja piirkondlikke telesaateid. Üleriigiline ettevõtja ja piirkondlikud ettevõtjad pidid oma saateid edastama samas teleringhäälinguvõrgus, sest edastusaeg oli nende vahel jagatud. Piirkondlike saadete edastusest tulenev reklaamitulu laekus TV 2-le. Piirkondlikel ettevõtjatel puudus kuni 2003. aastani isiklik ringhäälinguluba ning isiklik avaliku teenuse osutamise leping riigiga. Samuti puudus piirkondlikel ettevõtjatel isiklik põhikiri ning neil ei olnud kohustust esitada ministrile avaliku teenuse aruandeid, sest üldise avaliku teenuse osutamise täitmist käsitlevate avaliku teenuse osutamise aruannete esitamise kohustus lasus TV 2-l. Ka see muutus 2003. aastal.
- 11 Nagu eespool märgitud, kandis kuni 1997. aastani TV 2-le litsentsitasu üle TV 2 fond. Samuti on eespool märgitud, et TV 2 fond likvideeriti 1997. aastal. Nagu eelnevalt märgitud, rahastati TV 2 jooksvat tegevust sellele järgnevalt litsentsitasu TV 2-le tulenevast osast, TV 2 kanali reklaamitulust, saadete ja muude teenuste müügitulust, toetustest jne. Lisaks lasus TV 2-l avalik-õiguslik kohustus kanda

piirkondlikele ettevõtjatele üle iga-aastane miinimumsumma. „Üleriigilise ettevõtja eelarve, sealhulgas igale TV 2 piirkondlikule ettevõtjale eraldatavad vahendid“ määras igal aastal kindlaks TV 2 keskjuhatuse: vt raadio- ja teleringhäälingu seaduse § 24 lõige 1. Eraldatavad vahendid tuli võtta TV 2 kogutulust, mistõttu ei pidanud asjaomane summa tingimata pärinema TV 2-le laekunud litsentsitasust. Ajavahemikul 1997–2002 eraldas TV 2 piirkondlikele ettevõtjatele kokku ligikaudu kaks miljardit Taani krooni.

- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei pea sobivaks käsitada nimetatud vahendite eraldamist piirkondlikele ettevõtjatele piirkondlikes akendes saadete edastamise eest makstud „[...] tasuna“, nagu tegi Üldkohus kohtuotsuse T-674/11 punktis 171. Tegelikult eraldati TV 2-le ajavahemikul 1997–2002 see osa litsentsitasust, mille piirkondlikud ettevõtjad olid seni saanud TV 2 fondilt, mistõttu läks piirkondlikele ettevõtjatele vahendite eraldamise kohustus TV 2-le, kuna viimane pidi eraldama piirkondlikele ettevõtjatele summa, mis vastavalt seadusandliku muudatuse ettevalmistavatele materjalidele pidi vastama vähemalt sellele summale, mis piirkondlikud ettevõtjad olid seni saanud TV 2 fondi vahendusel (1996. aastal 275 miljonit Taani krooni).
- 13 Kui üleriigiline TV 2 ettevõtja muudeti alates 1. juulist 2004 osäühinguks, lõppes TV 2 iga-aastane piirkondlikele ettevõtjatele vahendite eraldamise kohustus. Samal ajal muudeti TV 2-le vahendite eraldamise korda selliselt, et võeti arvesse tõsiasja, et kõnealuse kohustuse täitmine ei lasunud enam TV 2-l. Seega kanti 2003. aastal TV 2-le üle litsentsitasu summas 151,1 miljonit Taani krooni, võrreldes 2002. aastal TV 2-le ülekantud litsentsitasuga summas 556,2 miljonit Taani krooni. Selle asemel on piirkondlikud ettevõtjad alates 2004. aastast saanud oma osa litsentsitasust otse teiselt Taani avalik-õiguslikult telekanalilt DR.

Liidu kohtuasjad seoses TV 2 rahastamiskavaga ajavahemikul 1995–2002

- 14 Komisjon leidis 2004. aasta otsusega, et TV 2-le ajavahemikul 1995–2002 litsentsitasu ja muude meetmete raames antud abi näol oli tegemist TV 2-le antud teatamisele kuuluva riigiabiga, märkides samas ka seda, et meetmed olid EÜ artikli 86 lõike 2 kohaselt ühisturuga kokkusobivad, erandiks oli summa 628,2 miljonit Taani krooni, mille komisjon liigitas ülemääraseks hüvitiseks, mis tuli TV 2-lt vastavalt tagasi nõuda. TV 2 ja Taani ametiasutused ning Viasat ja Discovery Networks Danmark (endise nimega SBS Broadcasting SA/TvDanmark) esitasid komisjoni otsuse peale Üldkohtule hagi.
- 15 Kõnealuse otsuse kohaselt maksis TV 2 29. novembril 2004 tagasi 628,2 miljonit Taani krooni, sh intress, ja vastava summa 2003. aasta kohta, sh intress, mille Taani ametiasutused nõudsid tagasi omal algatusel (summa arvutati 2004. aasta otsuse meetodi kohaselt), kokku 1073 miljonit Taani krooni.
- 16 Kuna selline tagasimakse oleks muutnud TV 2 maksejõuetuks, andis komisjon omakapitali suurendamise otsusega Taani valitsusele heakskiidu TV 2 omakapitali suurendamiseks, tõstes viimase kapitali ligikaudu 440 miljoni Taani krooni võrra

ja muutes umbes 394 miljoni Taani krooni suuruse riigilaenu omakapitaliks. Üldkohus tühistas 2004. aasta otsuse 22. oktoobri 2008. aasta kohtuotsusega TV 2/Danmark jt vs. komisjon, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04. Komisjoni uus otsus kõnealuses asjas võeti vastu 20. aprillil 2011 (2011. aasta otsus). 2011. aasta otsuses leidis komisjon, et ajavahemikul 1995–2002 kujutas TV 2 rahastamiskava TV 2-le antud teatamisele kuuluvat riigiabi. Sellest tulenevalt loeti ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks muu hulgas ajavahemikul 1997–2002 TV 2 poolt piirkondlikele ettevõtjatele ülekantud litsentsitasu (ligikaudu kaks miljardit Taani krooni) ja TV 2 Reklame A/S-i poolt TV 2 fondi kaudu TV 2-le ülekantud TV 2 1995. ja 1996. aasta reklaamitulu (ligikaudu 1,5 miljardit Taani krooni). Sellest tulenevalt leidis komisjon, et kõik TV 2 fondist ajavahemikul 1995–1997 TV 2-le ülekantud summad kujutavad endast TV 2-le antud riigiabi. Samas kiitis komisjon TV 2-le antud abi kogusumma heaks kui avalike teenuste eest makstava hüvitise ELTL artikli 106 lõike 2 tähenduses. TV 2 ja Viasat esitasid Üldkohtule 2011. aasta otsuse peale hagid (kohtuasjad T-674/11 ja T-125/12) ning kõnealust otsust kinnitati lõpuks Euroopa Kohtu poolt apellatsioonkaebuste alusel tehtud otsustega kohtuasjades C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P ja C-660/15 P. Euroopa Kohus kinnitas muu hulgas, et TV 2 Reklame A/S ja TV 2 fond olid Taani riigi kontrollitavad avalik-õiguslikud ettevõtjad, et nende vahendid olid riigile kättesaadavad ning seega oli tegemist riigi vahenditest rahastatud eeliseaga. Menetluse üksikasjalikuma kirjelduse suhtes osutatakse eelkoige Euroopa Kohtu otsustele kohtuasjades C-649/15 P ja C-660/15 P.

Muud TV 2-ga seotud riigiabi juhtumid

- 17 Paralleelselt riigiabi juhtumiga, mis puudutas TV 2 rahastamise meetmeid ajavahemikul 1995–2002, oli menetlus pooleli veel kolmes TV 2-ga seotud riigiabi juhtumis: omakapitali suurendamise juhtum, päästmisabi juhtum ja ümberkorraldamise juhtum, mida järgnevalt lühidalt kirjeldatakse.
- 18 Omakapitali suurendamise juhtumi aluseks oli TV 2 poolt 2004. aasta otsuse tulemusel tagasimakstud abi ning see puudutas TV 2 omakapitali suurendamist Taani riigi poolt. Komisjon kiitis 2004. aasta omakapitali suurendamise otsuses heaks TV 2 omakapitali suurendamise vastavalt (sellel hetkel kehtiva) EÜ artikli 86 lõikele 2. Nimetatud otsuse peale esitati hagid Üldkohtule, kes otsustas kohtuasjades T-12/05 ja T-16/05, et kohtuasja lahendamine ei ole vajalik, sest omakapitali suurendamise meetmed olid 2004. aasta otsusega lähedalt seotud, mistõttu pidi komisjon asja hindama tervikuna, vaadates uuesti läbi TV 2 rahastamiskava aastateks 1995–2002.
- 19 Päästmisabi juhtumi aluseks olid TV 2 rahavooga seotud raskused 2008. aastal. Sellest tulenevalt otsustas riik anda TV 2-le laenuvõimaluse pakkumise näol riigiabi, mille komisjon kiitis päästmisabi otsusega heaks kui päästmisabi. Kõnealuse otsuse peale esitati Üldkohtule hagi (kohtuasi T-114/09), mis aga hiljem tagasi võeti.

- 20 Ümberkorralduse juhtum puudutas Taani ametiasutuste poolt päästmisabi otsuse järel 4. veebruaril 2009. aastal komisjonile teatatud ümberkorralduskava. Komisjon kiitis ümberkorralduskava, sh TV 2 võimaluse kehtestada vaatajatasu ümberkorraldamise otsusega teatavatel tingimustel heaks [...]. Selle otsuse peale esitati Üldkohtule hagi (kohtuasi T-210/02), mis aga hiljem tagasi võeti.

Riigisisese menetluse seoses TV 2 rahastamiskavaga ajavahemikul 1995–2004

- 21 Käesolevad menetlused algatas Viasat 28. veebruaril 2006, kuid need peatati erinevate TV 2 rahastamiskava puudutavate menetluste lahendamiseni liidu kohtutes.
- 22 Euroopa Kohtu otsustega kohtuasjades C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P ja C-660/15 P on saanud lõpuks selgeks, et aastatel 1995–2002 TV 2 kasuks võetud meetmed kujutasid endast teatamisele kuuluvat riigitaabi, mis on ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt siseturuga kokkusobiv. Meetmed, sealhulgas piirkondlikele ettevõtjatele ülekantud vahendid (vt kohtuasi T-674/11), võeti vastuolus ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud *standstill*-kohustusega. Samuti tehti kindlaks, et TV 2 (üleriigiline ettevõtja) tervet programmi võib lugeda avalik-õiguslikuks televisiooniks ning kõiki seonduvaid kulusid võib seega lugeda avaliku teenuse osutamise kuluks (vt kohtuasi T-309/04).

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

Esimene küsimus

TV 2 ja kultuuriministeeriumi väited

- 23 TV 2 ja kultuuriministeeriumi sõnul on oluline teha vahet ELTL artikli 106 lõike 2 raames antud avaliku teenuse hüvitisel ja ELTL artikli 107 lõike 3 alusel antud riigiabil. TV 2 ei saanud alusetut intressieelist kohtuotsuse CELF tähenduses, sest välisrahastuse kulud konkreetsel ebaseaduslikkuse ajavahemikul oleks vaid suurendanud vastavalt TV 2 avaliku teenuse osutamise kulu ning 2011. aasta otsuse aluseks olnud eeldustega arvestades oleks tulnud vastavalt suurendada TV 2 avaliku teenuse hüvitist, et katta tekkinud alakaetus ning tagada TV 2 omakapital ning suutlikkus täita oma avaliku teenuse osutamise ülesannet.
- 24 Avaliku teenuse hüvitist iseloomustab tõsiasi, et hüvitist saaval ettevõtjal on kohustus osutada avalikes huvides teenuseid sellisel moel, mis pidurdab ettevõtja konkurentsivõimet, ning hõlmates teenuseid, mille osutamise kohustust ettevõtja turutingimustes endale vabatahtlikult ei oleks võtnud. Avaliku teenuse osutamise abi puhul kehtib ka nõue, et saadud hüvitise suurus ei tohi ületada avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmiseks vajalikke netokulusid ja võimalikku mõistlikku kasumit.

- 25 Kõnealustest asjaoludest tulenevalt ei saa ELTL artikli 106 lõike 2 alusel avaliku teenuse hüvitise saajad abi tulemusel alusetut konkurentsieelist. Kuivõrd abi iseenesest ei anna konkurentsieelist, ei anna ka selle enneaegne maksmine iseenesest alusetut konkurentsieelist. Teisalt tooks intressi ebaseaduslikult abilt nõude TV 2 suhtes täitmisele pööramine kaasa TV 2 avalike teenustega seotud tegevuse ebapiisava hüvitamise, millest tulenevalt tekib konkurentsimoonus TV 2 konkurentide, sealhulgas Viasati kasuks, ning ohtu satub TV 2 avaliku teenuse osutamise ülesande täitmine. Sellest järeldub, et kuigi ka ELTL artikli 106 lõike 2 kohasele abile kehtib *standstill*-kohustus, puudub alusetu eelise tasakaalustamiseks intressi ebaseaduslikult abilt tasumise nõudmise kohustus.
- 26 See peab igal juhul kehtima sellises olukorras nagu käesoleval juhtumil, kus kõnealune abi on komisjoni 2011. aasta otsusega – hiljem ka omakapitali suurendamise otsuse ja ümberkorraldamise otsusega – tunnistatud kogu avalikku teenust osutava ettevõtja üldisele finantsseisundile, sealhulgas kapitalisatsioonile antud hinnangule tuginedes siseturuga kokkusobivaks. Väidetakse, et intressi ebaseaduslikult abilt tasumise nõude rahuldamine kõnealuses olukorras muudab komisjoni otsused sisutühjaks ning õõnestab komisjoni pädevust vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2.

Viasati väited

- 27 Viasat väidab, et ELTL artikli 106 lõike 2 alusel heaks kiidetud avaliku teenuse osutamise abi ei erine ELTL artikli 107 lõike 3 alusel heaks kiidetud abist. Seega tuleb tema sõnul maksta intressi ebaseaduslikult abilt mõlemal juhul.
- 28 Viasat on osutanud otsusele kohtuasjas C-657/15 P, milles Euroopa Kohus leidis, et TV 2-le makstud avaliku teenuse tasu andis talle rahalise eelise, kuna see anti Altmarki kohtuotsuses sätestatud tingimustega vastuolus. Lisaks on ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt võimalik teenida avaliku teenuse osutamise ülesande täitmisega seoses mõistlikku kasumit. Sellega kooskõlas, ja nagu on märgitud 2011. aasta otsuses, on TV 2-l õnnestunud teenida kasumit kogusummas 628,2 miljonit Taani krooni.
- 29 Televisioonisektoris on kasutusel äärmiselt lai avaliku teenuse määratlus, mille kohaselt loetakse kogu TV 2 kulu avaliku teenuse osutamise kuluks. Viasati väitel on sellest tulenevalt sageli kasulikum saada abi vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2 kui ELTL artikli 107 lõikele 3. Leidub arvukalt näiteid lepingulistest avaliku teenuse osutamise kohustustest, mille puhul sõlmib ettevõtja vabatahtlikult riigiga lepingu avaliku teenuse osutamiseks.
- 30 CELFi kohtuotsuses käsitletud kultuuri edendamise abi kujutas endast prantsuskeelsete raamatute tootmise ja ekspordiga seotud kulu hüvitist. Seega on see üldjoontes võrreldav käesolevas asjas kõne all oleva avaliku teenuse osutamise abiga. Oleks ebaloomulik kohelda CELFi kohtuotsuses käsitletud abi teisiti kui TV 2-le antud abi.

- 31 Viasati väitel õigestaks kultuuriministeeriumi ja TV 2 esitatud argumentatsioon liikmesriikide teatamiskohustuse ja *standstill*-kohustuse tegelikku tõhusust ELTL artikli 106 lõike 2 alusel antud abi puhul, kuna selle tulemusena ei kaasneks teatamata jätmisega mingeid tagajärgi. Lisaks jääks konkurendid ilma õiguskaitsevahenditest ning Altmarki kohtuotsus muutuks sisutühjaks, kui konkurentidel puuduks võimalus nõuda intressi ebaseaduslikult abilt tasumist sellises olukorras nagu käesoleval juhtumil, kus abi anti vastuolus ELTL artikli 108 lõikega 3 ja vastuolus Altmarki kohtuotsuses sätestatud läbipaistvust, riigihankeid ja tõhusat haldamist puudutavate tingimustega.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang

- 32 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on märkinud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ebaseaduslikult antud riigiabi tagasinõudmise põhieesmärk kõrvaldada ebaseadusliku abi kaudu saadud konkurentsieelisest põhjustatud konkurentsimoonutus. Abisaaja alusetu eelis – ka juhtudel, mil abi tunnistatakse hiljem kokkusobivaks – seisneb muu hulgas sellise intressi maksmatajätmises, mida tal oleks tulnud tasuda siseturuga kokkusobiva abi summalt, kui ta oleks pidanud selle ebaseaduslikkuse ajavahemikul turult laenama: vt kohtuotsus CELF; kohtuotsus Eesti Pagar C-349/17, punkt 13[2], ja kohtuotsus Residex Capital IV CV, C-275/10, punktid 33 ja 34.
- 33 Seoses sellega leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ei ole kindel, et asjaolu, et tegemist on ELTL artikli 106 lõike 2 kohase avaliku teenuse osutamise kohustusega, toob kaasa selle, et riigiabi valdkonna üldist õiguspõhimõtet, mis puudutab intressi ebaseaduslikult abilt juhtumite korral, mis hõlmavad ELTL artikli 108 lõike 3 kohase *standstill*-kohustuse rikkumist, ei tohi kohaldada juhtudel, mis puudutavad avaliku teenuse hüvitise kujul antavat abi.
- 34 Avalikku teenust osutavale ettevõtjale antava abi eesmärk on avaliku teenuse osutamise ülesande täitmine, mitte intressi ebaseaduslikult abilt maksimisega seonduva kohustuse korvamine. Intressi ebaseaduslikult abilt tasumist saab iseenesest vaevalt lugeda avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmiseks.
- 35 Sellest tulenevalt on kaheldav, kas puht õiguslikust seisukohast saab väita, et intressi ebaseaduslikult abilt tasumine suurendab abisaaja avaliku teenusega seotud tegevusega seonduvat kulu. Samal põhjusel ei tundu esmapilgul olevat korrektne TV 2 ja kultuuriministeeriumi esitatud argument, mille kohaselt kaasneks intressi ebaseaduslikult abilt nõudmisega avalikku teenust osutavale ettevõtjale „ebapiisav hüvitamine“ tema ülesannete täitmise eest.
- 36 Intressi ebaseaduslikult abilt nõudmine ei tähenda alati, et avalikku teenust osutaval ettevõtjal puuduvad vajalikud vahendid oma avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmiseks, kuna Altmarki kohtuotsus põhineb nimelt eeldusel, et ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt kokkusobiva abimeetme korral võib sõltuvalt asjaoludest saada ka mõningast kasumit. Seevastu ei saa välistada ka võimalust, et ettevõtja, kes on saanud muud abi peale avaliku teenuse osutamise abi, kannab

intressi ebaseaduslikult abilt tasumise nõudest tulenevalt abi saanud tegevusega seoses netokahjumit. Sellega seoses ei saa välistada, et kõnealune ettevõtja peab intressi ebaseaduslikult abilt tasumise nõude tulemusel peatama abi saanud tegevuse ning seega ei kaasne riigiabiga soovitud mõju samamoodi, nagu oleks see võinud olla kõnealuse avalikku teenust osutava ettevõtja puhul.

- 37 Eelotsusetaotluse esitanud kohus teab, et intressi ebaseaduslikult abilt tasumine tähendab, sõltuvalt asjaoludest, et avaliku teenuse osutamise abi saaja suudab jätkata tegevust üksnes juhul, kui ta saab kapitalisüsti, ning et seega võib kapitalisüst osutada vajalikuks, et riik saavutaks eesmärgi, mille jaoks antud abi oli mõeldud. Samas võib see nii olla ka muu abi saajate puhul. Lisaks on loomulik eeldada, et konkreetsel juhul tuleb taolise uue abi kokkusobivust hinnata – samal moel nagu ettenägematut kahju, mida viimane kui üks abisaaja võib olla kannatanud –, võttes aluseks ettevõtja võimaliku abivajaduse kõnealusel ajahetkel.

Teine küsimus

TV 2 ja kultuuriministeeriumi väited

- 38 TV 2 ja kultuuriministeerium on arvamusel, et piirkondlikele ettevõtjatele ülekantud vahendid (ligikaudu kaks miljardit Taani krooni) (edaspidi „piirkondlikud vahendid“) tuleks käesoleval juhul võimaliku intressi ebaseaduslikult abilt nõude puhul arvutamiseks kasutatavast alussummast maha arvata.
- 39 Sellega seoses väidavad TV 2 ja kultuuriministeerium, et Viasat eksib, kui ta väidab Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-674/11 viidates, et piirkondlikud vahendid kujutasid endast TV 2 poolt piirkondlikele ettevõtjatele makstud tasu piirkondlike saadete edastamise eest piirkondlikes akendes ning et nimetatud vahendid vähendasid kohustust, mis oleks TV 2-l vastasel korral lasunud.
- 40 Taani riik oli otsustanud korraldada TV 2-le kui tervikule kehtestatud avaliku teenuse osutamise ülesande sellisel moel, et see oli jagatud piirkondlikuks ja üleriigiliseks kohustuseks, mis kehtisid TV 2 kui terviku kõigile sõltumatutele ettevõtjatele. Piirkondlike saadete edastamise kohustus lasus – ning lasub siiani – piirkondlikel ettevõtjatel, samas kui üleriigilise kohustuse täitmise eest hoolitseb üleriigiline ettevõtja. Seega oli TV 2 ainus kohustus täita saadetega üleriiklik programm ning pakkuda piirkondlikele ettevõtjatele vabu edastusaegu, andes neile juurdepääsu üleriikliku programmi akendele, kus nad võisid edastada piirkondlikke saateid. Piirkondlikel ettevõtjatel oli omakorda kohustus toota ja edastada nimetatud akendes piirkondlikke saateid.
- 41 Piirkondlikud vahendid seisnesid Taani riigi poolt piirkondlikele ettevõtjatele makstavas hüvitisel piirkondlikel ettevõtjatel lasuva piirkondlike telesaadete edastamise kohustuse täitmise eest. Vahendid ei vähendanud üleriigilisel ettevõtjal „piirkondliku kohustuse“ alusel lasuvat „kohustust“. Taani õiguse kohaselt üleriigilisel ettevõtjal selline kohustus puudus.

- 42 Seega tegutses TV 2 ajavahemikul 1997–2002 üksnes vahendajana, kes kandis üle piirkondlikke vahendeid ega saanud sellest tegevusest tulenevalt mingit eelist. TV 2-le ei saanud ajavahemikul 1997–2002 vahendaja ülesande täitmise tulemusel osaks rohkem ega vähem kui 1997. aastale eelneval perioodil, mil TV 2 fond kandis piirkondlikele ettevõtjatele üle riigi hüvitise ilma TV 2 kui vahendaja sekkumiseta, või pärast 2002. aastat, mil piirkondlikud ettevõtjad said oma osa litsentsitasust otse DRilt.
- 43 Tõsiasi, et skeemi, mille alusel TV 2 kandis vahendajana üle piirkondlikke vahendeid, rakendati komisjoni eelneva heakskiiduta vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 3, ei andnud seega TV 2-le intressielist ega parandanud alusetult tema turupositsiooni. Seega on piirkondlike vahendite puhul veelgi enam tõsi see, et puudus Euroopa Kohtu otsuses CELF osutatud ebaseaduslik mõju.
- 44 TV 2 ja kultuuriministerium on osutanud 2011. aasta otsuse põhjendusele 194, milles on märgitud, et kuna summad kanti üle TV 2-le ja seejärel piirkondlikele ettevõtjatele, siis hõlmas komisjon kõnealused summad arvutustes nii tulu kui ka kuluna, mis tähendab tegelikult seda, et need ei mõjutanud komisjoni proportsionaalsuse analüüsi. Samuti väitis komisjon kohtuasja T-6[74]/11 menetluse käigus, et TV 2 ei olnud piirkondlikele telekanalitele ülekantud abi saaja ega saanud oma vahendaja rollist tulenevalt mingit eelist. Komisjoni sõnul ei saa TV 2-l seega olla mingit kohustust maksta abi summadelt intressi ebaseaduslikult abilt. Komisjoni sõnul põhjendas see väidet, et TV 2-l puudus vaidlustatud otsuse suhtes kõnealuses küsimuses põhjendatud huvi.
- 45 TV 2 ja kultuuriministerium on osutanud koostööteatise punkti 41 alapunktile a (märkus 65), milles on märgitud, et abi nominaalsummalt makstud maksud võib intressi ebaseaduslikult abilt sissenõudmisel maha arvata, ning tagasinõudmisteatisele, milles on märgitud, et tagasinõutava summa kindlaksmääramisel võivad riiklikud ametiasutused võtta arvesse maksueeskirjade mõju, nii et saajalt nõutakse tagasi üksnes netosumma.
- 46 Viimaks on TV 2 ja kultuuriministerium osutanud Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-459/93, milles on märgitud, et komisjoni otsuse kohaselt ebaseadusliku ja kokkusobimatu riigiabi tagasinõudmisel võivad riigi ametiasutused reeglina arvata teatud summad maha riiklike eeskirjade alusel. TV 2 ja kultuuriministerium leiavad, et käesolevas asjas kõne all olev olukord, kus TV 2 kandis vastavalt raadio- ja teleringhäälingu seaduses kehtestatud kohustusele piirkondlikele ettevõtjatele üle litsentsitasu (vähemalt 1996. aastaga samas summas), sarnaneb olukorraga, kus osa abisummast makstakse seadusjärgse maksukohustuse tulemusel maksuhaldurile.

Viasati väited

- 47 Viasat vaidlustas TV 2 ja kultuuriministeriumi esitatud väited. Viasati väitel annab kohtuotsuse CELF punktist 51 tulenevalt ebaseadusliku riigiabi andmine abisaajale eelise, mis vastab intressikulule, kui kogu kokkusobiva abi summa

oleks laenatud turutingimustel. Just selle eelise tasakaalustamiseks ongi mõeldud intressi ebaseaduslikult abilt tasumine. Kuna kogu TV 2-le antud abisumma oli kokkusobiv riigiabi ELTL artikli 107 tähenduses, siis tuleks vastavalt maksta ka intressi ebaseaduslikult abilt kogusummalt.

- 48 Viasat on veel märkinud, et Üldkohus ja Euroopa Kohus lükkasid kumbki vastavalt kohtuasjas T-674/11 (punktid 152–173) ja kohtuasjas C-649/15 P (punktid 48–58) tagasi väite, et piirkondlikud vahendid tuleks abisummast maha arvata, nagu nad lükkasid tagasi komisjoni poolt esitatud argumentatsiooni, sest kõnealuse seisukoha toetamiseks vaidlustatud otsuses alust ei leitud.
- 49 Viasati arvates vähendasid piirkondlikud vahendid kohustust, mis oleks muidu TV 2-l lasunud, nimelt piirkondlike saadete tootmise ja edastamise kohustus. Viasati sõnul kujutasid piirkondlikud vahendid tegelikult TV 2 poolt piirkondlikele ettevõtjatele makstavat tasu teenuse eest, mida TV 2 oleks muidu pidanud kelleltki teiselt ostma.
- 50 Lisaks leidis Viasat, et kuigi TV 2-l lasus avalik-õiguslik kohustus kanda piirkondlikele ettevõtjatele üle iga-aastane miinimumsumma, ei olnud täpsustatud, kuidas seda summat rahastatakse, sealhulgas ka seda, kas see peaks pärinema TV 2 litsentsitasust või reklaamitulust. Seega otsustas TV 2 ise, millist rahastamisallikat piirkondlike ettevõtjate tasustamiseks kasutatakse. TV 2-l lasunud piirkondlike ettevõtjate tegevuse rahastamise kohustus oleks püsinud sama ka siis, kui TV 2 ei oleks saanud litsentsitasu: vt Üldkohtu otsus kohtuasjas T-674/11, punkt 173.
- 51 Viasati sõnul ei tulene tagasinõudmisteatisest ega koostööteatisest, et tagasinõudmise korral saab mahaarvamisi teha millegi muu eest peale maksude. Sama kehtib eespool nimetatud kohtuasja T-459/93 kohta. Nimetatud kolm allikat puudutavad üksnes makse ega sätesta üldpõhimõtet, et abi tagasimaksmist ei peaks toimuma. Viasati väitel ei saa TV 2 poolt piirkondlikele ettevõtjatele vahendite ülekandmist võrrelda maksude tasumisega. Maksude tasumise puhul on vahendid juba riigi käsutuses ja nende tagasinõudmine tähendaks seega tegelikult kahekordset maksmist, kuid kõnealusel juhul see nii ei ole.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang

- 52 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on märkinud, et komisjoni otsused puudutavad üksnes üleriigilist TV 2. Piirkondlikud ettevõtjad seevastu ei olnud komisjoni otsuste esemeks ning seega ei ole nad ka kõnealuste otsuste tähenduses abisaajad. Selle küsimuse aluseks on ka tõsiasi, et TV 2 poolt piirkondlikele ettevõtjatele tehtud ülekandeid ei arvatud maha summast, mida ELi asutused pidasid TV 2-le antud riigiabiks. Seega saab väita, et piirkondlikele ettevõtjatele ülekantud summad — sõltumata sellest, et need on liigitatud abiks — arvestatakse tegelikult maha abi kaudu TV 2-le osaks saanud eelise netoväärtusest.

- 53 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei pea sobivaks käsitada ajavahemikul 1997–2002 TV 2 poolt nimetatud vahendite ülekandmist piirkondlikele ettevõtjatele piirkondlikes akendes saadete edastamise eest makstud tasuna. Tegelikult kanti antud aastatel TV 2-le üle litsentsitasu osa, mille piirkondlikud ettevõtjad olid siiani saanud TV 2 fondilt, ning seejärel oli piirkondlikele ettevõtjatele vahendite eraldamise ülesanne TV 2-l, kuivõrd TV 2 pidi üle kandma vähemalt summa, mis vastas summale, mida piirkondlikud ettevõtjad olid saanud seni TV 2 fondilt.
- 54 Ajavahemikul 1997–2002 kehtinud Taani õiguse tõlgendus, mille Üldkohus võttis kohtuasjas T-674/11 piirkondlike vahendite riigiabina liigitamise aluseks, ei ole käesoleva kohtuasja puhul siduv, kuna Taani õiguse õige tõlgenduse kindlaks määramine Taani kohtu menetluses olevas vaidluses on asjaomase Taani kohtu ülesanne. See kehtib ka Euroopa Kohtu vastuse kohta käesolevas kohtuasjas esitatud küsimustele. Eelotsusetaotluse esitanud kohus on täpsustanud, et käesolevas kohtuasjas ei puuduta vaidlus piirkondlike vahendite liigitamist ERTL artikli 107 lõike 1 kohase riigiabina. Seda liigitust käesolevas kohtuasjas ei vaidlustata. Kohtuasi puudutab üksnes küsimust, millised on ERTL artikli 108 lõikega 3 vastuolu tagajärjed, sealhulgas küsimus, millise Taani õiguse tõlgenduse peaks Euroopa Kohus liidu õigusega seoses tõstatatud küsimuste hindamisel aluseks võtma.
- 55 Eelotsusetaotluse esitanud kohus nõustub kultuuriministeeriumi ja TV 2-ga selles osas, et kohtuotsus CELF ei käsitlenud küsimust, kas võimalikku intressi ebaseaduslikult abilt tasumise kohustust saab laiendada ka abile, mis on tegelikult ülekantud teistele ettevõtjatele.

Kolmas küsimus

TV 2 ja kultuuriministeeriumi väited

- 56 TV 2 ja kultuuriministeerium väidavad, et TV 2 Reklame A/S-ilt TV 2 fondi kaudu ülekantud 1995. aasta ja 1996. aasta reklaamitulu (ligikaudu 1,5 miljardit Taani krooni) (edaspidi „reklaamitulu“) tuleb võimaliku intressi ebaseaduslikult abilt nõude puhul arutamiseks kasutatavast summast maha arvata. Nad leiavad, et reklaamitulu kujutas endast tasu reklaamiaja eest, mida TV 2 pakkus erasektori reklaamistjatele. Vahendite riigiabina liigitamine oli tingitud vaid asjaolust, et kuni 1997. aastani vahendati reklaamistjatel saadud tulu läbi kahe riigiettevõtja: TV 2 Reklame A/S ja TV 2 fond. Samas ei saanud TV 2-le tema enda ja kultuuriministeeriumi väitel antud skeemi kaudu osaks rohkem ega vähem kui tema konkurentidele telereklaamiturul ning samuti ei saanud talle osaks rohkem ega vähem 1997. aastale järgnenud perioodil, mil TV 2 vastutas ise oma reklaamiaja eest ning mille vältel saadud reklaamitulu ei ole liigitatud riigiabiks. TV 2 ja kultuuriministeeriumi väitel tähendab see seda, et reklaamituluga ei kaasnud TV 2 konkurentsiseisundi alusetut paranemist kohtuotsuse CELF tähenduses ning sellest tulenevalt ei tohiks antud summasid arutamisel arvesse võtta võimaliku intressi ebaseaduslikult abilt nõude puhul.

Viasati väited

- 57 Viasat väidab, et TV 2 ja kultuuriministeeriumi esitatud argumentatsioon on vastuolus Euroopa Kohtu otsusega kohtuasjas C-657/15 P, milles otsustati, et kogu TV 2-le antud abisumma, kaasa arvatud reklaamitulu, on riigiabi. Antud tõsiasi vahetu tagajärg on see, et tulu ei tohiks käsitada pelgalt TV 2-le TV 2 teenuste eest makstava tasuna, kuna seeläbi ei oleks tegemist riigiabiga. Euroopa Kohus põhjendas antud seisukohta muu hulgas tõsiasi järgi, et TV 2 ei oleks saanud antud vahendeid mis tahes asjaoludel.
- 58 Reklaamitulu kogunes TV 2 fondi, kust seda sai kasutada ka muul otstarbel kui TV 2 rahastamiseks. Seega oli tegemist TV 2-le kättesaadavaks tehtud riigivahenditega, mida TV 2 võis seejärel oma tegevuses kasutada. Tänu sellele, et vahendid tehti kättesaadavaks enne komisjoni heakskiitu, sai Viasati sõnul TV 2-le osaks ka intressieelis.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang

- 59 Nagu eespool märgitud, on põhikohtuasja pooled eriarvamusel selles, kas TV 2 Reklame A/S-i kasumit võis kasutada üksnes TV 2 rahastamisvajaduste katteks ning kas TV 2-1 oli seadusjärgne õigus kõnealusele tulule. Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub Euroopa Kohtul oma kolmanda küsimuse vastuses võtta aluseks eelotsusetaotluse esitanud kohtu eespool kirjeldatud Taani õiguse tõlgendus. Seega palutakse Euroopa Kohtul vastata küsimusele, võttes aluseks eelduse, et 1995. aastal ja 1996. aastal puudus TV 2-1 seadusjärgne õigus TV 2 programmis pakutud reklaamiajast tulenevale (kogu) reklaamitulule. Selles küsimuses saab Euroopa Kohus seega lähtuda 2011. aasta otsuse põhjenduses 81 jj kirjeldatud Taani õiguse tõlgendusest.
- 60 Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tasub kaaluda, kas *standstill*-kohustuse rikkumine andis selles osas tegelikult TV 2-le reklaamituluga seoses rahavooga seotud eelise või mitte. Seega saab esitada argumendi, et kultuuriministeeriumi otsused kanda vahendid TV 2 Reklamelt üle TV 2 fondile ja nimetatud fondist TV 2-le tingisid TV 2 sooduskoheldamise, mida teatamise eeskirjade järgimise korral ei oleks saanud rakendada seni, kuni komisjon ei olnud kas üldiselt või konkreetsete aastate kohta ülekandeid heaks kiitnud.

Eelotsusetaotluse esitamise põhjenduste kokkuvõte

- 61 Selleks et eelotsusetaotlus saaks otsustada hageja esitatud nõuete üle seoses intressi ebaseaduslikult abilt tasumisega, tuleb esmalt saada vastus mitmele liidu õigusega seotud küsimusele, mida ei ole Euroopa Kohtu praktikas selgitatud.